

ORANTKA BARCICKA

Biuletyn Akcji Katolickiej
w Barcicach
Numer 4, marzec 1999 r.

POPIELEC

*„Posypmy głowy popiołem,
uderzmy przed Panem czołem.”*

MĘDRCY

W nieczulej, ale niespokojnej dumie
Usnęli mędrcy. Wtem odgłos ich budzi,
Że Bóg widomie objawił się w tłumie
I o wieczności przemawia do ludzi.
Zabić Go, Rzekli, spokojność nam „mieszają”
Lecz zabić we dnie? Obroni Go rzesza.

Więc mędrcy w nocy lampy zapalili
I na swych księgach ostrzyli rozumy
Zimne i twarde, jak miecze ze stali,
I wzięwszy z sobą uczniów ślepych tłumy,
Szli łowić Boga - A zdrada na przedzie
Prostą ich drogą, ale zgubną wiedzie.

„Tyś to?” - krzyknęli na Maryi syna.
„Jam” - Odpowiedział i mędrcy pobledli
„Ty jesteś?” - „Jam jest”. Służalców drużyna
Uciekła w trwodze, mędrcy na twarz padli,
Lecz widząc, że Bóg straszy, a nie karze,
Wstali przelekli, więc srożsi zbrodniarze.

I tajemnicze szaty z Boga zwlekli,
I szyderstwami ciała Jego siekli,
I rozumami serce Mu przebodli,
A Bóg ich kocha i za nich się modli
Aż gdy do grobu duma Go złożyła,
Wyszedł z ich duszy, ciemnej jak mogiła.

Spełnili mędrcy na Boga pogrzebie
Kielich awęj pychy. Natura w rozruch
Drżała o Boga, lecz pokój był w niebie.
Bóg żyje, tylko umarł w mędrco w duchu.
A Mickiewicz

Święty post czterdziestodniowy rozpoczyna się w Środę Popielcową liturgicznym obrzędem posypania głów popiołem.

Obrzęd ten jest pozostałością po uroczystym obrzędzie publicznego nakładania pokuty.

Od połowy VII wieku zwyczaj nakładania kary na grzeszników odbywał się w środę przed pierwszą niedziela Wielkiego Postu. Pokuta taka obowiązywała wszystkich, którzy popełnili wielkie zwłaszcza publiczne grzechy, np. odstępstwo od wiary, zabójstwo świadome, zdradę małżeńską itp. Pokutnicy zbierali się wówczas w świątyni i oskarżali się publicznie a kapłan posypywał ich głowy popiołem, po czym wyprowadzano grzesznika poza mury Kościoła jako znak, iż grzech jest wykluczeniem siebie ze społeczności Kościoła. Pokuty trwały nieraz długie lata. Towarzyszyły im takie praktyki jak zadośćuczynienie, modlitwa, umartwienie, post.

Uroczyste pojednanie z Kościołem odbywało się w Wielki Czwartek.

Od X wieku praktyka pokuty publicznej zaczęła stopniowo zniknąć na rzecz prywatnych praktyk pokutniczych. Z tamtego czasu zostało jedynie posypanie popiołem wszystkich wiernych, jako że przed Bogiem wszyscy jesteśmy grzesznikami. Posypanie popiołem przygotowanym z gałązek pal-

imowych wskazuje na kruchość materii, z której składa się ciało człowieka oraz na ostateczne zwycięstwo ducha, dzięki któremu ciało doczeka się kiedyś chwały zmartwychwstania. Jedyną drogą do przygotowania się na takie zwycięstwo są słowa u św. Marka (1,15) „Nawracajcie się i wierzyć w Ewangelie”.

Popiół Środy Popielcowej sporządzony ze zwycięskich gałązek palmowych nie jest więc jedynie znakiem śmierci, lecz obietnicą życia, którego dostąpią wszyscy pokutujący i nawróceni na drogę ewangelicznych rad i Bożych przykazań.

PIERWSZY ROK AKCJI KATOLICKIEJ W BARCICACH

Akcja Katolicka w Barcicach rozpoczęła działalność w listopadzie 1997 r.

Wnioski złożyło i legitymacje otrzymało w kwietniu 1998 r. 22 osoby. Czynnie uczestniczy w pracach jednak tylko 20 osób wspieranych duchowo, mamy nadzieję, przez te pozostałe dwie osoby.

Od samego początku Akcja Katolicka realizuje swoje zadania poprzez cztery zasadnicze kierunki działalności. Są to:

- działalność formacyjno-edukacyjna,
- działalność liturgiczna,
- działalność charytatywna
- działalność medialna.

Spotkania członków AK odbywają się w każdy piątek przed trzecią niedzielą miesiąca oraz w miarę potrzeb związanych z bieżącymi sprawami organizacyjnymi.

Formacja chrześcijańska sumień oraz pogłębienie wiedzy religijnej odbywa na spotkaniach piątkowych. Temu służy również przygotowanie i udział w Liturgii Mszy Świętej. W minionym roku odbyło wiele dyskusji dotyczących problemów religijnych i aktualnych dla Kościoła tematów.

W listopadzie gościem spotkania był ówczesny misjonarz w Ruandzie ks. Andrzej Tokarczyk, który opowiadał o trudach pra-

cy w tym kraju, w sierpniu zaś gościł u nas Ksiądz Proboszcz z Przysietnicy. W październiku odbyła się prelekcja oraz dyskusja na temat encykliki Jana Pawła II „Fides et ratio”. Formacyjny charakter miały dwie pielgrzymki: w maju do kapliczki na Malinikach oraz w październiku do kapliczki na Woli Kroguleckiej. Ta ostatnia odbyła się w ramach obchodów 20-lecia pontyfikatu Ojca Świętego i była połączona z okolicznościową nauką. Członkowie naszego oddziału AK brali udział w zjazdach i spotkaniach formacyjnych w Częstochowie, Tarnowie i w Starym Sączu.

Zaangażowanie w sprawowanie liturgii mszy świętej oraz nabożeństw paraliturgicznych jest ważnym elementem oddziaływania na społeczność religijną naszej wspólnoty, jak również osobistym świadectwem wiary członków akcji. Przygotowanie adoracji przy złóbkę, Drogi Krzyżowej, Różańca, czynny udział w nabożeństwie czterdziestogodzinnym jest czynnym i wzbogacającym i przybliżającym człowiekowi sprawy obrzędowego wyznawania naszej wiary, a przez to przyczynia się do głębszego uwielbienia Boga.

Działalność charytatywna w ramach sekcji „Caritas” skupia się na pomocy materialnej przy okazji Świąt Bożego Narodzenia oraz Wielkiej Nocy. Na początku członkowie AK odwiedzili rodziny, które ujawniły swoje potrzeby i trudną sytuację materialną. Następnie paczki uzyskane z darów naszych parafian oraz przy pomocy Księdza Proboszcza zostały rozdysponowane wśród potrzebujących. Każda pomoc tego rodzaju ma zawsze co najmniej dwa wymiary. Po pierwsze skromny dar materialny i bardzo ważny drugi element solidarności nas wszystkich jako wspólnoty z tymi, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji nie rzadko bez własnej winy. Jest to nasz ewangeliczny obowiązek, aby dzielić się z drugim człowiekiem i nieść mu pociechę duchową poprzez uczynki miłosierdzia.

Czwartym kierunkiem jest działalność medialna. Jak do tej pory skupiła się ona głównie na wydawnictwie biuletynu „ORANTKA”. Pismo ma charakter informacyjno-edukacyjny. Skromną zawartość pragniemy w przyszłości ubogacić nowymi informacjami związanymi z naszą wspólnotą parafialną oraz wydarzeniami kościoła diecezjalnego. Mamy nadzieję, że wraz z dalszym rozwojem Akcji Katolickiej nastąpi postęp w działalności medialnej.

Podsumowując pierwszy rok życia Akcji Katolickiej w Barciach dziękujemy Bogu za wszystko dobro, którego udzielił nam przez tę wspólnotę i prosimy Go o dalsze błogosławieństwo w realizowaniu ewangelicznych celów.

Naszą wdzięczność kierujemy także do naszego asystenta kościelnego Ks. Proboszcza Stanisława Dziekana za stałą i troskliwą opiekę oraz Ks. Zbigniewa za życzliwą pomoc w realizowaniu niektórych zadań.

Zachęcamy wszystkich, którzy czują potrzebę realizowania swoich skrytych pragnień i zainteresowań oraz chcą podzielić się swoimi radościami i troskami z innymi do wstąpienia w szeregi naszego stowarzyszenia. Każdy kto chce iść drogą rad ewangelicznych może zgłosić się osobiście w piątek przed trzecią niedzielą miesiąca na spotkanie lub bezpośrednio do Ks. Proboszcza i złożyć deklarację.

RED.

HISTORIA PARAFII

- rys historyczny -

Kościół Najświętszej Marii Panny jest typową budowlą sakralną z przełomu XIX i XX wieku, jako przykład budowy eklektycznej. Wzniesiony na planie prostokąta o fundamencie kamiennym, ceglanych murach z dachem pokrytym blachą i dachówką. Wydłużone prezbiterium i strzelista wieża nadaje świątyni charakter neogoty-

ki. Krótkie filary w arkadach pod chórem oraz na piętrowych przybudówkach wieży, złożenia i schodkowe gzymsy nadają nieco neobarokowego smaku. Wewnątrz świątyni znajduje się 8 zyrandoli. Największy w nawie głównej zafundowali na początku XX wieku parafianie powracający z Ameryki. Zyrandol w prezbiterium oraz 6 małych w nawach bocznych zakupiono w 1983 r. Na sklepieniu widnieją malowidła, które są pozostałością po polichromii pokrywającej niegdyś całe wnętrze kościoła. Polichromia ta została wykonana w 1913 r. przez Romana Bieniasza z Nowego Sącza. Poczynając od frontu, malowidła te przedstawiają po stronie prawej: Zwiastowanie Najświętszej Marii Panny, Śmierć św. Józefa, Zesłanie Ducha Świętego; po stronie lewej: Boże Narodzenie, Zdjęcie Ciała Pana Jezusa i złożenie w ramiona Matki, Ukoronowanie Najświętszej Marii Panny w niebie. W latach osiemdziesiątych zamalowano całą resztę polichromii na białe pozostawiając jeszcze główki aniołków nad ikonami w prezbiterium. Główki te są namalowane na płótnie i naklejone na ścianę. W prezbiterium znajdują się stalle, czyli drewniane rzeźbione ławy oraz dwa pięknie rzeźbione konfesjonały, balustrada na chórze i ambona. Te rzeczy zostały wykonane w latach 1901-1903 przez Władysława Łuczkiwicza. Organy pochodzą z 1905 r. zbudowane we Lwowie przez pana Śliwińskiego na zamówienie kościoła w Grybowie. Ponieważ tam nie pasowały, ostatecznie umieszczono je w naszym kościele. Organy wykonane są z drewna w stylu barokowym, po obu stronach złożone ornamentalnie z wplecionymi postaciami aniołów z szarfami. To połączenie stylów architektonicznych stanowi zgraną całość - piękny Dom Boży.

W 1998 r. został odnowiony ołtarz, stolarka oraz ściany. Wszystko to sprawia, że nie powinno być trudno o zadumę i modlitewną atmosferę w naszej Świątyni

A.G.

KONKURS BIBLIJNY

Dla przypomnienia podajemy:

PYTANIE NR 1

Ewangelia wg św. Jana:

„Jezus im powiedział: Czyż dzień nie liczy dwunastu godzin? Jeżeli ktoś chodzi za dnia, nie potknie się, ponieważ widzi światło tego świata. Jeżeli jednak ktoś chodzi w nocy, potknie się, ponieważ brak mu światła”.

PYTANIE NR 2

Ewangelia wg św. Łukasza

„Wieczorem mówicie: „Będzie piękna pogoda, bo niebo się czerwieni,” rano zaś: „dziś burza, bo niebo się czerwieni i jest zasępione”. Wygląd nieba umiecie rozpoznać, a znaków czasu nie możecie?”

PYTANIE NR 3

Ewangelia wg św. Mateusza

„I odszedłszy nieco dalej” upadł na twarz i modlił się tymi słowami: „Ojcze mój, jeśli to możliwe niech Mnie ominie ten kielich! Wszakże nie jako Ja chcę, ale jak Ty.”

Odpowiedzi prosimy zostawiać na bocznym ołtarzu w Kościele według następującego wzoru:

Pytanie nr
Imię i nazwisko
Rozdział
Wiersz

ŻYC
MSZA
SWIETA
(cz. III)

Pierwowzorem spotkania eucharystycznego jest dla nas

zawsze Ostatnia Wieczerza. Liturgia eucharystyczna bywa też nazywana liturgią miłości. Jest to bowiem nie tylko sprawa przygotowania darów, ale raczej sprawa przygotowania serc, przygotowania się wspólnoty przez praktykę miłości do sprawowania Eucharystii. Tylko w tej postawie i w tym klimacie ma ona sens. Wspólnota, która dzieliła się dotychczas słowem Bożym, dzieli się teraz ze sobą darami Bożymi. Ze słowa bowiem musi coś wynikać. Ważne jest wewnętrzne usposobienie serca, ważna jest intencja z jaką działamy, ale tak naprawdę człowiek spełnia się i objawia w czynach. One otwierają nam bramę zbawienia. Warto sobie pomyśleć, że my czasem dużo mówimy, dużo deklarujemy, obiecujemy, ale w rzeczywistości efekt naszego życia jest mizerny. Dlatego Apostoł Jakub napomina nas: Wprowadzajcie zaś słowo w czyn, a nie bądźcie tylko słuchaczami oszukującymi samych siebie (Jk 1, 22). Chrześcijaństwo jest wezwaniem do czynu. Pamiętajmy jednak, że wszelkie działanie dobre czy złe odnosi się ostatecznie do Chrystusa. Tylko miłością Bóg daje się nakarmić. Eucharystia sprawowana w atmosferze przyjaźni i miłości staje się pamiątką Pana: To czyńcie na moją pamiątkę. Być obecnym na Eucharystii, a nie żyć miłością - to znaczy zdradzać Chrystusa. Tak naprawdę to po co przychodzisz na Mszę świętą, jeśli nie kochasz? Jeśli chociaż nie starasz się kochać? Po co? Spełnić przykazanie? Zaliczyć obowiązek? Uspokoić sumienie? O co ci naprawdę chodzi? Czym jest Twoje uczestnictwo w Uczcie Miłości, jeśli ono nie ma żadnego odniesienia do miłości? A jeśli uczciwie deklarujesz swoją miłość względem Boga mówiąc: „Boże, ja Ciebie Kocham” - to Bóg tę deklarację bierze na serio. Ale jednocześnie zdaje się mówić: „Tylko, widzisz, mnie zasadniczo niczego nie potrzeba. Wszystko jest moje, bo wszystko ja stworzyłem. Ale jeśli mówisz, że mnie kochasz, i chcesz to poświad-

czyć czynem - to popatrz, obok ciebie znajduje się człowiek potrzebujący. Okaż mu dobro, a ja odniosę je do siebie. Będzie to tak, jakbyś mnie to dobro wyświadczył." Czy rozumiesz, że Bóg, którego kochasz, posyła cię nieustannie do ludzi. Do wszystkich biednych, ciemężonych, smutnych, głodnych. Wy dajcie im jeść (Mt 14,16). A może Msza święta jest bardziej życiem niż celebracją? A może Mszę świętą nie tyle odprawia się, co ma się ją uczynić praktyką miłości, elementem swojego życia. Na pewno tak. Prawdziwa miłość wyraża się przez służbę. Eucharystia przypomina nam o potrzebie kontynuowania tej służby w duchu miłości do ludzi.

Ks. Zbigniew

KOLEDA

czyli odwiedziny duszpasterskie

„Kto was przyjmuje mnie przyjmuje,....
a gdy do jakiego domu wejdziecie,
najpierw mówcie:
Pokój temu domowi! Jeśli tam mieszka
człowiek godny pokoju,
wasz pokój spocznie na nim, jeśli
nie powróci do was.”

Przyjęcie kapłana jest aktem publicznego wyznania wiary. Może nie jest to czyn heroiczny i budzący uczucia bohaterские jak to bywało w czasach zaborów i niewoli narodowej, ale przy uświadomieniu sobie kto do nas przychodzi i dlaczego akurat w tym czasie jest ważnym elementem naszej odpowiedzialności religijnej.

Spotkaniem Boga z człowiekiem zaczęła się Historia Zbawienia już w Raju i cały czas to spotkanie jest obecne w sprawach człowieka z Bogiem.

Każdy biskup składa papieżowi raz na pięć lat oficjalną wizytę i sprawozdanie z sytuacji Kościoła diecezjalnego. Biskup raz na pięć lat wizytuje każdą parafię w swojej diecezji. Kapłan natomiast raz w roku skła-

da wizytę w każdej rodzinie jako domowym Kościele.

Dzieli się przy tej okazji radością jaka nas wszystkich spotkała w ostatnim czasie czyli Bożym Narodzeniem oraz pyta o troski i kłopoty dnia codziennego. Nade wszystko przychodzi ktoś, kto nie pyta nas jaki mamy status społeczny, jakie mamy powiązania i wpływy, w jakich szkołach kształcimy nasze dzieci i dyplom jakiej uczelni leży w naszej szufladzie. Ten Ktoś nie zastanawia się czy warto takiemu jak ja poświęcić chwilę czasu. Wobec takiego gościa nie musimy przyjmować „najkorzystniejszej” postawy, może unizonego, czołobitnego, podszytego fałszem szacunku, albo niedostrzegania dystansu a nawet pogardy.

Gość, który przybywa z wizytą duszpasterską widzi to wszystko co dotyczy życia przez pryzmat duszy, docierając do serca każdego z nas. Dlatego opinia duszpasterza o ludziach i ich sprawach nieraz bardzo różni się od powszechnie panujących ocen. Różni się, gdyż ewangeliczne widzenie człowieka jest patrzeniem z miłością na Boga przez pryzmat Jego własnych, choć nieraz bardzo zniekształconych i zagubionych stworzeń.

Takich odwiedzin i takiego widzenia spraw ludzkich winniśmy się uczyć na lekcjach kołedy czyli podczas duszpasterskiej wizyty.

RED.

INFORMACJE

Najwyższym organem Akcji Katolickiej (w skrócie: "AK") w Diecezji jest Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej (DIAK).

Oto skład Zarządu DIAK w Tarnowie:

Prażuch Wacław – Prezes (Tarnów)
Kowal Kazimierz – V-Prezes (Limanowa)

Brożyn Krystyna – V-Prezes (Tarnów)
Florek Anna – Sekretarz (Dębica)
Gomółka Barbara – Skarbnik (Stary Sącz)
Mazur Adam – Członek (Krynica)
Łomnicka Elżbieta – Członek (Łomnica)
Faron Mieczysław – Członek (Łącko)
Trypek Józef – Członek (Biskupice)

Delegatami do Krajowego Instytutu Akcji Katolickiej z Diecezji Tarnowskiej są:
Anna Pączek i Marian Skalski.

Asystentem Diecezjalnym AK w Tarnowie jest Ksiądz dr Jan Siedlarz.

W Diecezji tarnowskiej powstały 94 Parafialne oddziały AK. 16 stycznia odbył się w Tarnowie zjazd prezesów tychże oddziałów. Podczas Mszy św. Ks. Biskup Jan Styra mówił o bogactwie jakie niosą ze sobą odpusty w Kościele. Prezes DIAK wygłosił referat na temat bulli Jana Pawła II „Incarnationis Misterium” (Tajemnica Wcielenia).

8.01.99 odbyło się spotkanie opłatkowe członków AK, na którym była obecna i dzieliła się swoimi doświadczeniami Pani Barbara Gomółka-Prezes AK z parafii Św. Elżbiety ze Starego Sącza.

W ramach przygotowań do wizyty Ojca Świętego w Starym Sączu w każdy pierwszy piątek miesiąca odbędzie się adoracja Najświętszego Sakramentu połączone z Mszą Świętą.

Wszystkim, którzy podzielili się z potrzebującymi przy okazji Świąt Bożego Narodzenia składamy serdeczne BÓG ZAPŁAĆ. Obdarowani zapewniają o modlitewnej pomocy.

Angielski dziennikarz przeprowadził kiedyś pouczający test. Kupił bochenek chleba i na najruchliwszej ulicy różnych miast proponował przechodniom godzinę pracy w zamian za ten chleb.

A oto wyniki:

W Hamburgu został wyśmiany.

W Nowym Jorku zwinęła go policja

W Nigerii wiele osób zgodziło się pracować za niego 3 godziny.

W New Delhi zgłosiły się setki osób, które za ten chleb zgodziły się pracować cały dzień. (K.W. "Przypiski")

„Jeśli pokarmu szukasz – ON CHLEBEM”
(Św. Ambroży)

WIZYTA OJCA ŚWIĘTEGO CORAZ BLIŻEJ

W Starym Sączu ukonstytuował się Komitet Organizacyjny do spraw czerwcowej wizyty Ojca Świętego Jana Pawła II w tym mieście.

Przewodniczącym Komitetu został Ks. Prałat Alfret Kurek, Proboszcz parafii Św. Elżbiety w Starym Sączu. Zastępcą przewodniczącego jest burmistrz Miasta Pan Marian Kuczaj. Honorowym przewodniczącym wybrano Pana Posła Mariana Cyconia.

Patronat nad całą organizacją uroczystości objął wicemarszałek Senatu Rzeczypospolitej Polskiej Pan Andrzej Chronowski.

Jak wiadomo zatwierdzono już miejsce uroczystości kanonizacyjnych Bł. Kingi pomiędzy obwodnicą a stacją PKP.

Projekt ołtarza powierzono architektowi Panu Zenonowi Remi.

Z uwagi na bliskość miejsca mamy nadzieję, iż zaszczytem każdego z nas będzie aktywny udział w przygotowaniu tego wielkiego wydarzenia.

RZĄDZIMY SIĘ SAMI

Wybór Sołtysa i Rady Sołeckiej W Barcicach Górnych

Na zebraniu w Dniu 10.01.99r. mieszkańcy Barcic Górnych dokonali wyboru sołtysa i Rady Sołeckiej jako organów wykonawczych samorządu wsi.

Sołtysem został wybrany Pan Antoni Iwulski – jedyny kandydat zgłoszony przez uczestników zebrania.

W skład 10-osobowej Rady Sołeckiej weszli: Józef Citak, Bogusław Kaczor, Kazimierz Korwin, Roman Kucia, Józef Nowak, Andrzej Ogorzaly, Kazimierz Pabian, Paweł Puch, Antoni Sobczak i Wiesław Tokarczyk

Panu Sołtysowi i Radzie Sołeckiej GRATULUJEMY i życzymy owocnej działalności we współpracy z miejscowymi radnymi i całą społecznością dla dobra naszej „Małej Ojczyzny” jaką jest wspólnota mieszkańców wsi.

Główne zamierzenia inwestycyjne

31 stycznia mieszkańcy Barcic Górnych rozdysponowali środki finansowe w kwocie 91.500 zł.

Za najpilniejsze zadania inwestycyjne uznano:

- budowę sali gimnastycznej - 50.000 zł.
- budowę garażu OSP - 30.000 zł.
- budowę chodników na Zabromie-- 3.000 zł
- oświetlenie drogi na Zabromie oraz oświetlenie krzyża na Wierchach - 1.500 zł.
- telefonizację wsi - 1.500 zł.
- remonty i utrzymanie dróg - 5.150 zł.

Troska mieszkańców Barcic o rozbudowę miejscowej Szkoły Podstawowej, w ramach której planuje się budowę sali gimnastycznej jest w pełni zrozumiała i godna pochwały.

Wszystko bowiem wskazuje na to, że w tej szkole będzie miało siedzibę 3-letnie gimnazjum, do którego będzie uczęszczała młodzież z Barcic Górnych i Dolnych oraz z Woli Kroguleckiej i Przysietnicy. Mamy więc nadzieje że mieszkańcy wymienionych wsi pójdą w ślady Barcic Górnych i w swoich planach finansowych na 1999r. przeznaczą znaczne środki na rozbudowę Szkoły Podstawowej w Barcicach G.

Wybór Sołtysa i Rady Sołeckiej W Barcicach Dolnych

Na zebraniu w dniu 17.01.99 mieszkańcy Barcic Dolnych wybrali nowe władze samorządu wiejskiego. Sołtysiem wybrano ponownie Pana Mieczysława Olszaka zaś w skład Rady Sołeckiej weszli: Tadeusz Dutka, Andrzej Kruczek, Tadeusz Obrzud, Rafał Rams, Henryk Tokarczyk, Bonifacy Wolak.

Wszystkim gratulujemy i życzymy wielu sukcesów w pracy samorządowej.

J. B.

Sprostowanie:

W ostatnim numerze naszego biuletynu błędnie podaliśmy imię burmistrza Starego Sącza. Zdanie powinno brzmieć:

„Burmistrzem Starego Sącza został wybrany Pan Marian Kuczaj”. Przepraszamy Pana Burmistrza i wszystkich czytelników za pomyłkę.

HUMOR

Uczniowie zapytali wielkiego filozofa greckiego, Sokratesa, czy istnieje jakies skuteczne lekarstwo na miłość od pierwszego wejrzenia.

- Oczywiście - odparł uczony.
- Trzeba po prostu uważnie spojrzeć drugi raz...

Z tyg. „Niedziela”

